

[Undervisningsministeren]

dette billede ikke er godt i alle henseender, fordi det kunne give det helt fejlagtige indtryk, at jeg bedre kunne lide den første kæreste end den anden. Det er helt forkert. Og det på trods af, at det jo ikke var mig, der valgte den anden kæreste – det var hr. Korneliussen, for det var ham, som sagde, at nu skulle jeg gå hen til hr. Ole Vig Jensen og lave gymnasierreform. Det var hr. Korneliussen, der sagde det i foråret, og det var hr. Ole Vig Jensen glad for, for så fik han også indflydelse på den sidste del af det. Det, man har partier til, er netop at skaffe sig indflydelse. Så det hele er gået rigtigt til i enhver henseende. Parlamentet har fungeret, og der er ingen, der kan brokke sig. Alle har haft muligheden, hver til sin tid.

Men når man hører denne debat, kommer man til at tænke på Lembckes gamle sønderjyske sang om »En kampens pris din dejlighed er vorden; en bejler kom fra syd og en fra norden«. Hr. Korneliussen skal jo huske, at den, der ikke fik prisen, var ham, der kom i rigdom og i magt, mens den, der rakte hånden stille frem, fik prisen. Det var måske netop det, hr. Ole Vig Jensen gjorde i denne sag.

Så meget om det poetiske. Vi står med et forslag om et linjedelt gymnasium med valgfag, hvorimellem der er ganske betydelige bindinger. Det har hr. Korneliussen kaldt et grengymnasium, og det må man gerne kalde det. Der er stadig elementer af grene tilbage, nemlig den del af grenene, som har en faglig begrundelse. Der er jo en række bindinger i det eksisterende gymnasium, især på den sproglige linje, som ikke har nogen som helst faglig begrundelse. Der er f.eks. ingen grund til, at man, hvis man har engelsk, absolut også skal have tysk. Det er ikke strengt nødvendigt. Der er heller ingen grund til at sige, at hvis man har engelsk og samtidig har matematik, skal disse hold gå sammen hele tiden, for der er ikke den helt store forbindelse mellem engelsk og matematik. Men derimod er der en forbindelse imellem matematik og fysik. Der kan være en forbindelse imellem geografi og samfundsfag, og i disse tilfælde, hvor der er en god faglig begrundelse for at binde fagene sammen, optræder der bindinger i denne model. Hver eneste binding har en faglig begrundelse, og det synes jeg er et helt fortræffeligt kompromis. Det er tilmed sådan, at det er aftalt, at især små

gymnasier, som måtte føle sig hæmmet i muligheden for at tilbyde et rimeligt antal fag, altså føle sig hæmmet af disse bindinger, skal have mulighed for at dispensere fra bindingerne; det vil sige, at et gymnasium, hvor en given binding har en stor omkostning på et andet felt, skal have mulighed for at dispensere fra det.

Igen et godt kompromis mellem på den ene side hensynet til, at fag, der kan støtte hinanden, så vidt muligt skal bindes sammen, og på den anden side hensynet til, at også små gymnasier skal kunne tilbyde et rimeligt fagudbud.

Hr. Ole Vig Jensen beskrev i den forbindelse fordelene ved, at man i en klasse har elever, der møder med nogenlunde samme forudsætning. Jeg vil give ham ret i det omfang, det drejer sig om at sikre niveauet i undervisningen, men jeg vil på den anden side føje til – og det ligger jo også i det, vi har aftalt – at der også kan være noget stimulerende i, at der på et hold går nogle, som måske kommer fra den matematiske side, og andre, der kommer fra den sproglige side. Det kan i visse fag være en fordel, og hvis det ikke generer niveauet og mulighederne for at stille krav i det pågældende fag, er det naturligvis helt i orden, at eleverne sidder på det samme hold med forskellige forudsætninger.

Igen synes jeg, at det, der foreligger, er et rimeligt kompromis imellem hensynet til, at der skal være et niveau, der skal kunne stilles krav, og man skal regne med, at eleverne har visse forudsætninger, og på den anden side hensynet til, at eleverne skal kunne vælge på tværs og komme ud af deres båse; hvis de skal kunne komme ud af deres båse, skal de også have lov at sidde på hold sammen med nogle, der har andre forudsætninger end dem selv.

Den reform, vi står med – og lad os nu bare kalde den en reform, for i betragtning af, hvor svær dens fødsel har været, kan det jo ikke være helt lidt, vi her står med – er ikke udtryk for, at her vil vi trække en bestemt model ned over hovedet på alle danske gymnasier. Det kan illustreres ved at påpege, at samtlige de eksisterende grene kan tilbydes inden for den model, vi står med. Der er altså ingen, der kan komme og sige: jeg ville så gerne have haft det og det i den eksisterende gymnasieordning, nu kan jeg ikke få